

[Madsen-Mygdal.]

hvad der er stjaalet under de forskellige Minister. Det, der er Tale om her i Rigsadvokatens Undersøgelse, er det særlige Answer, der knytter sig netop til denne Skrivelse. Men jeg giver Statsministeren Ret, naar han her for nylig udtalte, at en Minister maa forhandle med den Embedsmand, der har med Sagerne at gøre, og maa kunne stole paa, hvad det regnskabsmæssige angaar, at han giver rigtige Oplysninger. Derimod kan det ikke nægtes, at det er beklageligt, at den højtærede Statsminister, den Gang Erhvervsministeren, ikke har faaet Tid til at gennemse de Skrivelser, der var afsendt fra Erhvervsministeriet, Handelsministeriet, til Finansudvalget vedrørende netop denne Bevilling, hvor der forelaa det ret usædvanlige, at Besvarelsen af en Forespørgsel fra Finansudvalget var underskrevet ikke af Ministeren, som den normalt bør være, men af Bedrageren Arendrup — det stod dog ikke under Skrivelsen —, men altsaa underskrevet (Statsministeren [Stauning]: Det var en Mangel ved den!). Ja, det var en Mangel. Statsministeren har selv om dette Forhold til Pressen udtalt, at hvis han blot havde set denne Skrivelse, vilde han ikke have været i Tvivl om Sammenhængen. Ja, hvis Statsministeren har Ret i denne Selvurdering — jeg er nu ikke helt overbevist derom, men Statsministeren siger det selv, og saa maa jeg ogsaa tro ham —, hvis han har Ret i, at hvis han blot havde set denne Skrivelse, vilde han have været klar over Sammenhængen, maa det siges, at det virkelig er beklageligt, at den højtærede Statsminister ikke har set denne Skrivelse; thi saa vilde Bedrageren være blevet afsløret 3½ Aar tidligere end nu. Det er nu egentlig ret mærkeligt, at Statsministeren ikke har set Skrivelsen. Saa vidt jeg ved, er det fast Coutume, at Finansudvalgets Sekretariat forud for Finanslovens og Tillægsbevillingslovens Behandling her i Tinget sender et Aftryk af de udvekslede Skrivelser til hver enkelt Minister personlig; og bortset derfra er det dog rimeligt, at enhver Minister, inden hans Budget kommer til Behandling, gennemser, hvad det er, der foreligger, og hvad det er, han anbefaler Tinget at stemme for. Og naar det som i dette Tilfælde kun drejer sig om i alt 8 Skrivelser for Handelsministeriets Vedkommende, kunde dette Eftersyn, denne Gennemlæsning af Handelsministeriets Skrivelser ikke have været helt uoverkommelig. Men nu stod den højtærede Statsminister op her og sagde: Ja, men det

gjorde man virkelig ikke, der var ingen Minister, der læste disse Skrivelser igennem. Den højtærede Statsminister kan dog kun tale for sit eget Vedkommende, han kan ikke tale paa samtlige Ministres Vegne; og jeg maa dog i hvert Fald for mit Vedkommende som forhenværende Minister sige, at jeg satte stor Pris paa hver Gang, inden jeg gik til Forhandlingerne her, hvad enten det var anden eller tredje Behandling, at læse igennem, hvad der forelaa i de Sager, som var for, og som man maatte være forberedt paa kunde og vilde blive omtalt under Forhandlingerne. Naar saa den højtærede Statsminister siger: Ja, men saa kunde de andre have læst Skrivelsen, Tingets Medlemmer kunde have læst Skrivelsen og set, at der stod Arendrup under — ja, saa er dette rigtigt nok, men der var kun een Mand, der kunde se og vide Besked med, hvorvidt Ordene „efter Bemyndigelse“ var rigtige eller ej, det var der kun een Mand, der kunde se og vide, og denne ene Mand var den højtærede Statsminister. Og hvis den højtærede Statsminister har Ret i den Antagelse, at hvis han bare havde set det, saa havde det hele været afklaret, ja, saa udtaler jeg en Beklagelse af, at den højtærede Statsminister ikke saa det, for det var jo ikke uoverkommeligt at faa Tid til at læse de Skrivelser igennem.

Jeg ønsker imidlertid ikke i Anledning af denne, jeg kunde godt kalde det Biomstændighed i hele Sagen, at rejse noget politisk Angreb mod den højtærede Statsminister, men jeg maa maaske faa Lov til her fra Folketingets Talerstol at udtale overfor den højtærede Statsminister en Forventning om, at han i Fremtiden tager sig Tid til at gennemse de Skrivelser, hans Ministerium sender eller har sendt til Finansudvalget, og maaske ogsaa, at han i Fremtiden passer bedre paa sin Mund, naar han udtaler sig til Pressen, saaledes at han ikke oftere skal komme i den for en Statsminister ikke helt heldige Situation, som hans raske Udtalelser til et Blad her ganske aabenbart har anbragt ham i.

Ja, jeg skal slutte mine Bemærkninger her om denne Sag med paa Venstres Vegne at udtale, at vi ikke kan anse den af Ministeriet trufne Afgørelse for heldig, og jeg maa derfor udtale, at jeg aldeles ikke deler den af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nys udtalte Opfattelse. Hvis Ministeriet havde ladet sig lede af Hensynet til en Embedsmand, der bortset fra de Forhold, som Undersøgelsen omfatter, i øvrigt har gjort god Fyldest i sin Embedsgerning, saa